

Sáránd, 1896. február 16. – Budapest 1985. április 27.

Apja kocsmát vezetett. 1914-ben Budapesten érettségizett, majd kereskedő lett. Az első világháborúban katonai szolgálatot teljesített, orosz hadifogságba esett. Hazatérése után, 1924-től korábbi mesterségét folytatta. Előbb kereskedelmi utazó ügynök lett, később textilkereskedést nyitott. 1944 végén kapcsolódott be a politikai életbe. A Debrecenben 1944. november 28-án megalakított Radikális Demokrata Párt egyik alapító-szervezője. Pártja később egyesült a Polgári Demokrata Párttal, s így már a PDP tagjaként választották meg Debrecen képviselőjének 1944 decemberében az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagjává. Nyelvismeretét hasznosítva tolmácként is dolgozott. 1945-ben a PDP országos vezetőségének tagja. 1945 márciusától 1947 novemberéig Debrecen törvényhatósági bizottságának tagja. 1946-ban a debreceni kereskedelmi tanács elnöke is. 1947 után felhagyott a politikával. 1948-ban üzletét államosították, ezután feleségével a főváros VII. kerületébe költözött, ahol teljes visszavonultságban élt haláláig. Orosztanárként, majd fordítóként dolgozott.